

Miesięcznik Parafii MB Królowej Polski

ISSN 1642-0045

GŁOS

Arki Pana

Sanktuarium Matki Bożej Fatimskiej

Kraków-Bieńczyce

STYCZEŃ 2026

Rok/XXXI Nr 01 (436)

**MARYJA JEST
MATKĄ BOŻĄ**

KALENDARZ LITURGICZNY – STYCZEŃ 2026

1. UROCZYSTOŚĆ ŚWIĘTEJ BOŻEJ RODZICIELKI MARYI
2. Św. Bazylego Wielkiego i Grzegorza z Nazjanzu, biskupów i doktorów Kościoła
3. Najświętszego Imienia Jezus
6. OBJAWIENIE PAŃSKIE
7. Św. Rajmunda z Penyafort, prezbitera
11. CHRZEST PAŃSKI
13. Św. Hilarego, biskupa i doktora Kościoła
19. Św. Józefa Sebastiana Pelczara, biskupa
20. Św. Fabiana, papieża i męczennika
21. Św. Agnieszki, dziewicy i męczennicy. Dzień Babci
22. Św. Wincentego Pallottiego, diakona i męczennika
23. Bł. Wincentego Lewoniuka i Towarzyszy, męczenników
24. Św. Franciszka Salezego, biskupa i doktora Kościoła
25. NAWRÓCENIE ŚW. PAWŁA, APOSTOŁA
26. Św. biskupów Tymoteusza i Tytusa
27. Bł. Jerzego Matulewicza, biskupa
28. Św. Tomasza z Akwinu, prezbitera i doktora Kościoła
29. Bł. Bolesławy Marii Lament, dziewicy
30. Bł. Bronisława Markiewicza, prezbitera
31. Św. Jana Bosko, prezbitera

JUBILEUSZ 2025

6 stycznia 2026 roku (w uroczystość Objawienia Pańskiego) symbolicznym zamknięciem Świętych Drzwi w Bazylice Świętego Piotra nastąpi zakończenie roku Jubileuszowego.

WYDARZENIA – STYCZEŃ 2026

1 stycznia - Uroczystość Świętej Bożej Rodzicielki Maryi. Światowy Dzień Modlitw o Pokój

6 stycznia - Uroczystość Objawienia Pańskiego. Dzień modlitw w intencji misji. Ogólnopolska kolekta na Krajowy Fundusz Misyjny. Światowy Dzień Papieskiego Dzieła Misyjnego Dzieci.

06 stycznia - XVI Orszak Trzech Króli w Krakowie. pod hasłem „Nadzieją się cieszą!”, w którym trzy orszaki wyruszą z różnych punktów miasta, aby spotkać się o godz. ok. 12.00 na Rynku Głównym i oddać hołd nowonarodzonemu Jezusowi. Orszaki wyruszą spod Katedry na Wawelu (czerwony, europejski, po Mszy św. o godz. 10.00), z Placu Matejki (niebieski, afrykański, po Mszy św. o godz. 11.00) oraz z Dębniak (zielony, azjatycki; po Mszy św. o 10:00 w kościele św. Stanisława Kostki). orszak.org oraz www.facebook.com/OrszakTrzechKroliKrakow/

18 - 25 stycznia - Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan, który będzie przebiegał pod hasłem „Jedno Ciało. Jeden Duch. Jedna nadzieja”. Temat ten był jednym z zagadnień posiedzenia Komisji ds. Dialogu między Konferencją Episkopatu Polski a Polską Radą Ekumeniczną, które odbyło się 13 listopada 2025 r. w Lublinie.

25 stycznia - Światowy Dzień Trędowatych - To okazja do przypomnienia o wciąż trwającym dramacie ludzi chorych na trąd oraz o pomocy, jakiej udziela im Kościół katolicki. To też okazja do szczególnej modlitwy i wsparcia misjonarzy i misjonek niosącym pomoc trędowatym. Pomoc trędowatym prowadzi Towarzystwo Przyjaciół Trędowatych im. o. Jana Beyzyma SJ. ul. Zaskale 1, 30-250 Kraków; e-mail: tpt_beyzym@tlen.pl Otacza opieką dwa ośrodki leczenia trądu. Ośrodek w Maranie na Madagaskarze oraz ośrodek w Jeevodaya w Indiach.

Z KALENDARIUM ARKI PANA

14 kwietnia 1966 r. – 60 lat od podpisania i wydania dekretu powołującego ks. J. Gorzelanego na proboszcza parafii w Bieńczycach. Wcześniej ks. Gorzelany był administratorem.

7 maja 1966 r. – 60. rocznica głównych uroczystości parafialnych 1000 -lecia Chrztu Polski z udziałem ks. bpa Jerzego Modzelewskiego przedstawiciela Episkopatu Polski z Warszawy.

9 maja 1971 r. - 55. rocznica wizyty Prymasa Tysiąclecia ks.

Kars. Stefana Wyszyńskiego oraz innych członków episkopatu Polski, uczestników uroczystości na Skalce, w Arce Pana.

22 czerwca 2001 r.- 25-lecie konsekracji kościoła Najświętszego Serca Pana Jezusa przy Krzyżu Nowohuckim której dokonał ks. kard. Franciszek Macharski. Kościół na os. Teatralnym powstał dzięki staraniom bieńczyckiego proboszcza ks. Edwarda Baniaka. Jego pierwszym proboszczem został ks. Stanisław Puzyniak, który kierował parafią w latach 2001 do 2024. Obecnie Proboszczem jest ks. kan. dr Andrzej Scaber.

13 września 2011 – 15-lecie przekazania relikwii św. Jana Pawła II do Arki Pana przez ks. kard. Stanisława Dziwisz.

ISSN 1642-6045

Wydawca: Parafia Rzymsko-Katolicka pw. MB Królowej Polski Krakowie – Bieńczycach

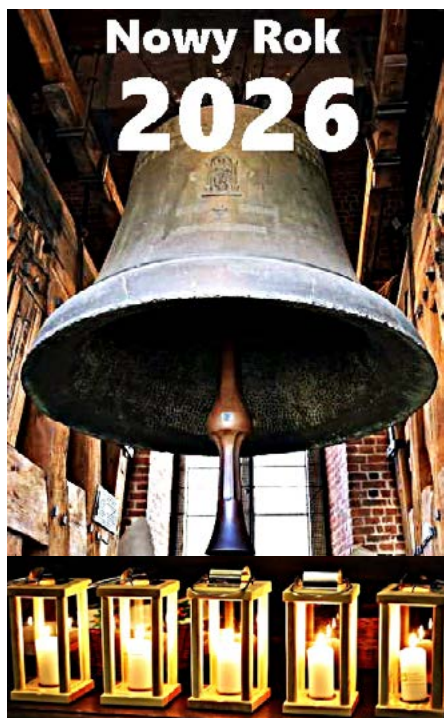
Zespół redakcyjny: ks. Tomasz Nowak – asystent kościelny, Tadeusz A. Janusz – redaktor naczelny;

Maria Wileńska – sekretarz redakcji; Małgorzata Modzelewska; Stanisław Malara;

Tadeusz Palka – foto; Adres redakcji: 31-831 Kraków, ul. Obrońców Krzyża 1; tel. (do parafii) 12 644 06 24; tszunaj@poczta.onet.pl. Koszt wydania jednego egzemplarza gazetki 4 zł.

Nakład 1.000 egz.; Redakcja pracuje bez honorariów; Redakcją „Głosu Arki Pana” można się kontaktować przez skrzynkę pocztowa na drzwiach Redakcji; Redakcja nie zwraca materiałów nie zamówionych oraz zastrzega sobie prawo do skracania tekstów zmiany tytułów oraz nie bierze odpowiedzialności za treść zamieszczonych reklam.

Głos Arki Pana w internecie: www.arkapana.pl/index.php/aktualnosci/glos-arki-pana.html

Nowy Rok
2026

**NIECH BETLEJEMSKIE ŚWIATŁO POKOJU
- SYMBOL CIEPŁA, MIŁOŚCI, POKOJU I NADZIEI,
ZABŁYŚNIE W NASZYCH SERCACH,
DAJĄC RADOŚĆ, NADZIEJĘ I POKÓJ
ORAZ ZDROWIE, HARMONIĘ, CIEPŁO,
POMYŚLNOŚĆ I SZCZĘŚCIE
KAŻDEGO DNIA NOWEGO ROKU 2026.**

REDAKCJA „GŁOSU ARKI PANA”

1 STYCZNIA - UROCZYSTOŚĆ ŚWIĘTEJ BOŻEJ RODZICIELKI MARYI

MARYJA JEST MATKĄ BOŻĄ

Najświętszą Maryję Pannę czcimy pod wieloma imionami. Imiona te wywodzą się z Pisma Świętego, z Tradycji, inne z nauczania Ojców Kościoła i Teologów, a jeszcze inne z kultu ludowego lub prywatnych objawień. Niektóre mają charakter dogmatyczny i wynikają z obecności Maryi w Ewangeliach i liturgii. Wystarczy tylko zwrócić uwagę na Litanię Loretańską i zauważyć jak wieloma imionami jest tam wzywana. Kościół odkrywał je w ciągu wieków i chociaż niektóre z nich funkcjonowały w pobożności ludowej niemal od samego początku chrześcijaństwa, to dopiero po wielu wiekach doczekały się uznania i oficjalnej doktrynalnej akceptacji. Ten proces trwa do dziś.

Najbardziej zaszczytnym i pierwszym ogłoszonym przez Kościół Imieniem Maryi jest uznanie Jej za **Matkę Bożą**. Prawdę o Bożym macierzyństwie Maryi potwierdzają teksty Pisma Świętego, w którym - chociaż nie znajdujemy wyrażenia „Matka Boga” - zawarta jest rzeczywistość wyrażona przez ten tytuł. Tę prawdę potwierdzają także liczni Ojcowie i starożytni pisarze Kościoła. Ze względu na Boże macierzyństwo

Najświętsza Dziewica z Nazaretu doznaje szczególnej czci.

Droga jednak do jej dogmatycznego zdefiniowania była długa. W pierwszych dwóch wiekach praktycznie temat ten nie istniał w oficjalnej doktrynie Kościoła, choć rozwijał się kult, a z nim często błędne interpretacje w dziedzinie chrystologii, a w jej ramach zagadnień mariologicznych związanych z macierzyństwem Maryi. Patriarcha Konstantynopola Nestoriusz (384 - 451) i jego zwolennicy (nestorianie), którzy bezwzględnie zwalczali chrystologiczne herezje

arianizmu, i apolinaryzmu, sprzeciwiali się tytułowi „Boża Rodzicielka” w stosunku do Maryi, przyznając Jej jedynie tytuł „Rodzicielka Chrystusa”. Nestorianizm głosił bowiem, że Chrystus miał dwie rozdzielne natury, boską i ludzką, i stąd należy także mówić o Jego dwóch Osobach: Boskiej i ludzkiej. Maryja zatem w tym ujęciu jest jedynie matką Chrystusa-Człowieka (Christotokos). Odmawiano jej natomiast godności matki Boga (Theotokos).

Nauka Nestoriusza wzbudziła sprzeciw większości wiernych świeckich i duchownych. Głównym jej przeciwnikiem, zarówno ze względów doktrynalnych, jak i wyjątkowego znaczenia tego zagadnienia, stał się patriarcha Aleksandrii Cyryl (378-444), który w swoim nauczaniu podkreślał **współistnienie dwóch natur w jednej, Boskiej Osobie Jezusa Chrystusa**. Dla swego stanowiska pozyskał papieża Celestyna I (+ 432) i władze świeckie. Na skutek jego zabiegów cesarz bizantyński Teodozjusz II (401-450), już pod koniec 430 r. zwołał do Efezu sobór powszechny, który obradował od czerwca do września 431.r. Sobór, któremu przewodniczył w imieniu papieża św. Cyryl

potępił naukę Nestoriusza, a sam patriarcha został pozbawiony swej godności i skazany na wygnanie. Ojcowie Soboru zaś potwierdzili współistnienie dwóch natur w jednej, Boskiej Osobie Jezusa Chrystusa, a odnośnie Bożego Macierzyństwa Maryi przewodniczący Soboru św. Cyryl podkreślił, że: „Kościół przejął ten tytuł w dziedzictwo po Apostołach. Albowiem nie urodził się najpierw ze świętej Dziewicy zwykły człowiek, w którego by potem wstąpiło Słowo, lecz twierdzimy, że już w łonie Matki zostało ono złączone z ciałem, i cieleśnie się urodziło”. Prawdę tę raz jeszcze uroczyście potwierdził dwadzieścia lat później Sobór zwołany w Chalcedonie (451 r.) w celu rozstrzygnięcia sporów dotyczących tego, kim jest Jezus Chrystus, stwierdzając: „Jest Pan nasz Jezus Chrystus doskonały w człowieczeństwie, prawdziwy człowiek, złożony z rozumnej duszy i ciała, współistotny nam co do człowieczeństwa, we wszystkim nam podobny, oprócz grzechu. Przed wiekami z Ojca zrodzony jako Bóg, w ostatnich zaś czasach dla nas i dla naszego zbawienia narodził się jako człowiek z Maryi Dziewicy, Bogarodzicy”.

Warto pamiętać, że ten pierwszy maryjny dogmat nie został ogłoszony po to, by powiedzieć coś nowego o Maryi. Pobożność ludowa kilka wieków wcześniej wyprzedziła mariologiczne dociekania teologów. Soborowe zdefiniowanie Bożego Macierzyństwa Maryi miało charakter chrystologiczny, czyli miało stanowić gwarancję poprawnego nauczania o Jezusie Chrystusie – prawdziwym Bogu i prawdziwym Człowieku i w ten sposób położyć kres głoszonym herezjom.

Na orzeczenie soboru Efeskiego w tej sprawie powołuje się współczesny Katechizm Kościoła Katolickiego w 495 punkcie: „Maryja, nazywana w Ewangeljach „Matką Jezusa” (J 2,1; 19, 25, por. Mt 13, 55; św. Ireneusz), już przed narodzeniem swego Syna jest ogłoszona, pod natchnieniem Ducha Świętego, „Matką mojego Pana” (Łk 1, 43). Istotnie, Ten, którego poczęła jako człowieka z Ducha Świętego i który prawdziwie stał się Jej Synem według ciała, nie jest nikim innym jak wiecznym Synem Ojca, drugą Osobą Trójcy Świętej. Kościół wyznaje, że *Maryja jest rzeczywiście Matką Bożą – Theotokos*. (por.

Sobór Efeski: DS 251). Sam Termin Theotokos pochodzi prawdopodobnie od Orygenesza († 254). Potwierdza go także modlitwa, a właściwie antyfona „Pod Twoją obronę uciekamy się, święta Boża Rodzicielko”. Początkowo myślano że jest to pieśń średnio-wieczna. W 1917 roku angielskiemu badaczowi udało się zdobyć partię papirusów w Egipcie. Jeden z nich, w języku greckim, zawierał tekst tej modlitwy. Po licznych badaniach nad jego datowaniem, ostatecznie ustalono, że pochodzi z III wieku. Papirus przechowywany jest w Wielkiej Brytanii. Biorąc pod uwagę jego starożytne pochodzenie, jego znaczenie jest doniosłe zarówno z perspektywy doktrynalnej, bo świadczy o tym, że już w okresie przedefeskim Maryja nosi tytuł Theotókos, jak i kultowej,

bowiem jest świadectwem, że jest to wspólnotowa prośba skierowana do Maryi w formie antyfony wprowadzonej do liturgii.

Po soborze Efeskim uznanie Maryi za Matkę Boga oznaczało osadzenie mariologii na potężnym fundamencie chrystologii, co pozwoliło na rozwinięcie się prawidłowego kultu i pobożności, dzięki czemu powstały święta maryjne, świątynie Jej poświęcone; rozwinęła się homiletyka i poezja maryjna, stopniowo wypracowuje się teologię maryjną. Pojawia się bogata ikonografia maryjna. Ikony i mozaiki na chrześcijańskim Zachodzie i Wschodzie, przedstawiają Maryję nie tylko jako pokorną Służebnicę Pańską, ale pełną chwały Matkę Bożą obdarzoną licznymi przywilejami i tytułami wynikającymi z Jej Bożego Macierzyństwa.

Tytuł Matki Bożej, inaczej Bogarodzicy lub Bogurodzicy, jak śpiewamy w pierwszym naszym narodowym hymnie, jest najbardziej zaszczytnym tytułem, jakim została obdarzona przez Kościół Najświętsza Maryja Panna. Od czasów Soboru Efeskiego już nikt nie zakwestionował tytułu „Boża Rodzicielka”. Święto „Maryi świętej Bożej Rodzicielki” już w IV w. było obchodzone w Antiochii. Wiek spotykamy Powstający wtedy adwent zwolna przybierał również charakter maryjny. Św. Grzegorz z Nazjanzu († 390) poświadcza zwyczaj modlitwy wstawienniczej do Maryi. Pod koniec tego wieku rozpoczyna się refleksja teologiczna i wyciąganie wniosków z tego określenia i tak wtedy doszło do sporów nestoriańskich, które rozstrzygnął dopiero sobór w Efezie. W Rzymie święto zaczęto obchodzić w VI w. wraz z poświęceniem pierwszego kościoła Matce Bożej: Santa Maria Antiqua na Forum Romanum. Aż do roku 931 obchodzono je 1 stycznia, czyli na zakończenie oktawy Bożego Narodzenia, kiedy to papież Pius XI, z okazji pięćsetnej rocznicy Soboru Efeskiego, przeniósł jego wspomnienie na 11 października, dla upamiętnienia dnia, w którym odbył się sobór. Reformą liturgiczną z 1969 roku Uroczystość powróciła do obchodów 1 stycznia i została połączona z ustanowionym przez papieża Pawła VI w 1967 r. Światowym Dniem Pokoju.

Historia święta Bożej Rodzicielki Maryi jest ilustracją tego, jak trudne na gruncie teologicznym i doktrynalnym Kościoła są zagadnienia, które dla pobożności ludowej wydają się zrozumiałe i oczywiste. I ten proces – jak się okazuje – trwa do dziś. W dniu 4 listopada br. Dykasteria Nauki Wiary, opublikowała dokument „Mater populi fidelis” – Matka wierzących – zatwierdzony przez Leona XIV, który precyzuje tytuły, jakie należy stosować w odniesieniu do Matki Bożej. Nota jest owocem szeroko zakrojonych prac nad pobożnością maryjną, koncentrujących się na postaci Maryi utożsamianej z dziełem Chrystusa jako Matki wierzących. Ten tekst doktrynalny analizuje szereg tytułów maryjnych, doceniając niektóre z nich, a jednocześnie ostrzega przed używaniem innych. W istocie, notatka potwierdza doktrynę katolicką, która zawsze podkreślała, że wszystko w Maryi jest ukierunkowane na

centralną rolę Chrystusa i Jego zbawcze dzieło.

Św. Paweł Apostoł w liście do Galacjan (Ga 4,4-7) Boskie Macierzyństwo Maryi umieszcza w sercu chrześcijańskiej tajemnicy i podkreśla, że z nim wyraźnie powiązane jest samo nasze przyzwanie za dzieci Boże: „*Gdy nadeszła pełnia czasu, Bóg wysłał Syna swego, zrodzonego z niewiasty, zrodzonego pod Prawem, aby wykupił*

tych, którzy podlegali Prawu, abyśmy mogli otrzymać przybrane synostwo”. Ojcowie Kościoła, którzy na Soborze Efeskim w 431 roku określili Maryję mianem Theotokos, Matki Bożej, nie mylili się zatem, przypisując temu tytułowi decydujące znaczenie dla całej myśli chrześcijańskiej.

Oprac.: TAJ

I PIELGRZYMIKA PAPIEŻA LEONA XIV DO TURCJI I LIBANU

NARODY DOMAGAJĄ SIĘ POKOJU!

Podróż apostolska papieża Leona XIV do Turcji i Libanu odbyła się w dniach 27 listopada do 2 grudnia 2025 r. Przebiegała ona pod hasłem: **Błogosławieni, którzy wprowadzają pokój. Bliski Wschód potrzebuje nowych podejść, aby odrzucić mentalność zemsty i przemocy, przezwyciężyć podziały polityczne, społeczne i religijne oraz otworzyć nowe rozdziały w imię pojednania i pokoju – to apel Leona XIV wygłoszony przez niego na zakończenie Mszy św., sprawowanej w Bejrucie. Papież wołał o pokój – nie tylko do zgromadzonych na Mszy św. 150 tys. osób, ale do wszystkich pełniących władzę i mających wpływ na losy świata.**

Wojciech Rogacin – Watykan

Msza św. na wybrzeżu w Bejrucie kończyła podróż apostolską Leona XIV do Libanu. Przed błogosławieństwem na zakończenie Papież wygłosił specjalny apel o pokój na całym Bliskim Wschodzie, ale i poza nim. Apel skierowany był nie tylko do Libańczyków, ale do całego świata.

Bądźcie budowniczymi pokoju

„Podczas mojej pierwszej podróży apostolskiej, podjętej w tym Roku Jubileuszowym, chciałem przybyć jako pielgrzym nadziei na Bliski Wschód, błagając Boga o dar pokoju dla tej ukochanej ziemi, naznaczonej niestabilnością, wojnami i cierpieniem” – mówił Leon XIV w apelu.

Leon XIV błagał o dar pokoju dla całego Bliskiego Wschodu (@Vatican Media)

Zachęcał zebranych do zaangażowania w dzieło promowania pokoju. „Drodzy chrześcijanie Bliskiego Wschodu, gdy rezultaty waszych wysiłków na rzecz pokoju przychodzą z opóźnieniem, zachęcam was, abyście podnieśli wzrok ku Panu, który nadchodzi! Spójrzmy na Niego z nadzieją i odwagą, zachęcając wszystkich do podążania drogą koegzystencji, braterstwa i pokoju. Bądźcie budowniczymi pokoju, zwiastunami pokoju, świadkami pokoju!” Papież wskazał, że Bliski Wschód potrzebuje nowych podejść, aby odrzucić mentalność zemsty i przemocy, przezwyciężyć podziały polityczne, społeczne i religijne oraz otworzyć nowe rozdziały w imię pojednania i pokoju. Msza św. na wybrzeżu w Bejrucie kończyła podróż apostolską Leona XIV do Libanu (@Vatican Media)

Narody domagają się pokoju

„Zbyt długo podążaliśmy ścieżką wzajemnej wrogości i zniszczenia w koszmarze wojny, czego skutki są widoczne przed oczami wszystkich. Musimy zmienić kierunek, musimy wychowywać nasze serca do pokoju” – wołał Ojciec Święty.

Zapewnił o modlitwie za Bliski Wschód i wszystkie narody cierpiące z powodu wojny, a także o pokojowe rozwiązanie obecnych sporów politycznych w Gwinei Bissau, za ofiary pożaru w Hongkongu i ich rodziny oraz „za ukochany Liban”. Na Mszy św. z Papieżem zgromadziło się ok. 150 tys. wiernych (@Vatican Media)

Zaaapelował do społeczności międzynarodowej o promowanie dialogu i pojednania. „Kieruję serdeczny apel do tych, którzy sprawują władzę polityczną i społeczną, tutaj i we wszystkich krajach dotkniętych wojną i przemocą: wysłuchajcie wołania waszych narodów, które domagają się pokoju! Oddajmy się wszyscy na służbę życiu, dobru wspólnemu, integralnemu rozwojowi ludzi” – wołał donośnie Papież.

Chrześcijanie, miejsce odwagę!

Z wielką mocą do chrześcijan z Bliskiego Wschodu skierował przesłanie: „Miejcie odwagę! Cały Kościół patrzy na was z miłością i podziwem. Niech Najświętsza Maryja Panna, Matka Boża z Harissy, zawsze was strzeże”.

PODZIĘKOWANIE DLA ARCYBISKUPA MARKA JĘDRASZEWSKIEGO

„TO WIELKA ŁASKA BYĆ PASTERZEM KOŚCIOŁA KRAKOWSKIEGO”

- To wielka łaska być pasterzem Kościoła krakowskiego. Polecam modlitwie wszystkich bardzo serdecznie osobę Księdza Kardynała, mego następcę. Polecam jego osobę modlitwie po to, żeby to, co on będzie kontynuował jako wielkie, wspaniałe dziedzictwo Kościoła krakowskiego, przynosiło jak największe, najwspanialsze owoce duchowe – mówił abp Marek Jędraszewski podczas spotkania w kaplicy Arcybiskupów Krakowskich, 26 listopada 2025 r., w czasie którego ogłoszono, że Ojciec Święty Leon XIV mianował arcybiskupem metropolitą krakowskim kard. Grzegorza Rysia.

Spotkanie w kaplicy Arcybiskupów Krakowskich rozpoczęło się od wspólnej modlitwy Anioł Pański. Po jej zakończeniu wicekanclerz Kurii Metropolitalnej w Krakowie, ks. Paweł Ochocki odczytał komunikat Nuncjatury Apostolskiej w Polsce, informujący, że Ojciec Święty Leon XIV przyjął rezygnację abp. Marka Jędraszewskiego z posługi arcybiskupa metropolity krakowskiego, a jego następcą mianował dotychczasowego metropolitę łódzkiego, kard. Grzegorza Rysia. Do czasu kanonicznego objęcia urzędu przez nowego arcybiskupa metropolitę krakowskiego, arcybiskup senior będzie sprawował posługę administratora apostolskiego Archidiecezji Krakowskiej.

Abp Marek Jędraszewski przypomniał, że 28 listopada minie dokładnie 9 lat, od momentu, kiedy odebrał telefon od papieża Franciszka, który zaprosił go na spotkanie. – Pierwsze słowa, które usłyszałem brzmiały „Vorrei chiedere...” – „Chciałbym prosić...” – wspominał moment nominacji, podkreślając, że pomyślał wtedy, że „Ojcu Świętemu się nie odmawia”. Arcybiskup podzielił się, że szczególnie ucieszyła go także informacja o ustalonej wówczas dacie ogłoszenia papieskiej decyzji – 8 grudnia, a więc w uroczystość Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny, która zawsze była mu bliska. Przewidywano wtedy, że abp Jędraszewski swoją posługę sprawować będzie przez ok. 7,5 roku, okazało się, że przyszło mu ją pełnić przez niemal 9 lat.

Administrator apostolski Archidiecezji Krakowskiej nawiązał również do przedostatniego spotkania z Ojcem Świętym Franciszkiem, kiedy w związku z upływającym wiekiem emerytalnym składał rezygnację i dziękował mu za to, że „zechtiał obdarzyć go pasterską posługą w tej części naszej ojczyzny”. – To chciałem jeszcze raz w tym świętym miejscu, w tej okoliczności powtórzyć. To wielka łaska być pasterzem Kościoła krakowskiego – podkreślił, wskazując, że jest to dla niego tym bardziej szczególne ze względu na przeżywany Rok Jubileuszowy i 100. rocznicę podniesienia diecezji krakowskiej do rangi archidiecezji. – Pozostanie w moim sercu zawsze to głębokie wspomnienie uroczystości, którym przewodniczyłem w katedrze na Wawelu (...). Podkreślił także, że czas jego pasterzowania w Archidiecezji Krakowskiej to czas wielkich wyzwań, m.in. pandemii koronawirusa, wybuchu wojny w Ukrainie, ale również zmagania na gruncie ideowym – „o rozumienie człowieka stworzonego na Boży obraz i na Boże podobieństwo jako kobieta i mężczyzna”.

Swoją wdzięczność arcybiskup wyraził wobec kard. Stanisława Dziwisza, biskupów i wszystkich księży, sióstr zakonnych i współpracowników świeckich. – Za wszelką życzliwość, współpracę, za rady i dobroć serca, której mogłem doświadczać przez ten cały czas. (...) Nawiązując do nominacji kard. Grzegorza Rysia, zauważył, że w pewnym sensie dzielą oni doświadczenie podobnej drogi. – Wpierw ja, teraz on, przybyliśmy do Krakowa właśnie z Łodzi. Z tym, że on do Łodzi przybył z Krakowa, a ja z Poznania. Jest to szczególne zrządzenie Bożej Opatrzności. Tak Pan Bóg chciał – zauważył. – Polecam wszystkim bardzo serdecznie osobę Księdza Kardynała, mego następcę. Polecam jego osobę modlitwie po to, żeby to, co on będzie kontynuował jako wielkie, wspaniałe dziedzictwo Kościoła krakowskiego, przyniosło jak największe, najwspanialsze owoce duchowe. Także dla tej części ojczyzny, która od wieków z Krakowem jest związana – dodał.

W imieniu współpracowników i wszystkich Archidiecezjan wdzięczność wyraził kanclerz Kurii Metropolitalnej w Krakowie, ks. Grzegorz Kotala. Dziękował dotychczasowemu metropolicie krakowskiemu za posługę oraz poświęcenie życia dla Boga i dla Kościoła. – Jesteśmy świadkami tej ofiary i tego poświęcenia. (...) Niech to świadectwo rozbrzmiewa – podkreślił.

Głos zabrał również kard. Stanisław Dziwisz. – Dziękujemy za wszystko, co zrobił i co zostawia. To nie jest pożegnanie. To jest podziękowanie, ponieważ Ksiądz Arcybiskup zostanie w naszych sercach, w sercach duchowieństwa krakowskiego, bo przecież wszedł i należy do niego. Tego się nie da wymazać – zaznaczył.

Uroczystość zakończyło pasterskie błogosławieństwo, którego administrator apostolski Archidiecezji Krakowskiej, abp Marek Jędraszewski udzielił wspólnie z obecnymi biskupami Janem Zającem i Robertem Chrząszczem oraz z kard. Stanisławem Dziwiszem.

Biurowisko Archidiecezji Krakowskiej

26 LISTOPADA 2025

WITAMY KS. KARD. GRZEGORZA RYSIA NOWEGO ARCYBISKUPA METROPOLITE KRAKOWSKIEGO

Ojciec Święty Leon XIV mianował kard. Grzegorza Rysia – dotychczasowego metropolitę łódzkiego - arcybiskupem metropolitą krakowskim.

Kard. Grzegorz Ryś urodził się 9 lutego 1964 roku w Krakowie. Został ochrzczony w bazylice Mariackiej przez ówczesnego proboszcza parafii Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny, ks. inf. Ferdynanda Machaya. Jest absolwentem IV Liceum Ogólnokształcącego im. Tadeusza Kościuszki w Krakowie.

W latach 1982-1988 odbył formację w Wyższym Seminarium Duchownym Archidiecezji Krakowskiej oraz studia na Wydziale Teologicznym Papieskiej Akademii Teologicznej w Krakowie.

Święcenia kapłańskie przyjął 22 maja 1988 roku z rąk kard. Franciszka Macharskiego w katedrze na Wawelu. Równoległe do studiów teologicznych odbył studia na Wydziale Historii Kościoła Papieskiej Akademii Teologicznej, na którym, po rocznej pracy duszpasterskiej jako wikariusz parafii św. Małgorzaty i Katarzyny w Kętach (dziś Diecezja Bielsko-Żywiecka), został zatrudniony i podjął studia doktorskie. W 1994 roku uzyskał tytuł doktora, a w 2002 roku habilitację z nauk humanistycznych w zakresie historii. Był kierownikiem Katedry Historii Kościoła w Średniowieczu w Instytucie Historii Wydziału Historii i Dziedzictwa Kulturowego Uniwersytetu Papieskiego Jana Pawła II w Krakowie, gdzie dał się poznać jako ceniony historyk, liczący się w środowisku naukowym i kulturalnym, jak również autor licznych opracowań naukowych i popularnych z zakresu historii i teologii.

Owocną pracę naukową łączył wówczas z zaangażowaniem duszpasterskim, aktywnie uczestnicząc w życiu Drogi Neokatechumenalnej, głosząc kazania, a także prowadząc

rekolekcje i dni skupienia. W latach 2004-2007 pełnił funkcję dyrektora Archiwum Kapituły Metropolitalnej w Krakowie, a od 2007 do 2011 roku rektora Wyższego Seminarium Duchownego Archidiecezji Krakowskiej. W latach 2010-2011 był przewodniczącym Konferencji Rektorów Seminarium Duchownych w Polsce.

16 lipca 2011 roku papież Benedykt XVI mianował go biskupem pomocniczym Archidiecezji Krakowskiej ze stolicą tytularną Arcavica. 28 września 2011 roku przyjął święcenia biskupie z rąk ówczesnego metropolity krakowskiego, kard. Stanisława Dziwisza. Jego mottem biskupim stały się słowa „Virtus in infirmitate” – „Moc w słabości”.

14 września 2017 roku, w święto Podwyższenia Krzyża Świętego Ojciec Święty Franciszek mianował bp. Grzegorza Rysia arcybiskupem metropolitą łódzkim. Jego ingres do bazyliki archikatedralnej św. Stanisława Kostki odbył się 4 listopada 2017 roku.

9 lipca 2023 roku został mianowany kardynałem. Oficjalna kreacja kardynalska odbyła się na pl. św. Piotra 30 września 2023 roku. Kościołem tytularnym kard. Grzegorza Rysia stał się rzymski kościół św. Cyryla i Metodego.

Nowy arcybiskup metropolita krakowski jest członkiem Dykasterii ds. Biskupów oraz Dykasterii ds. Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów, a w ramach działalności Konferencji Episkopatu Polski członkiem Rady Stałej KEP, przewodniczącym Rady ds. Dialogu Religijnego, przewodniczącym Komitetu ds. Dialogu z Judaizmem, członkiem Rady ds. Ekumenizmu, członkiem Rady ds. Kultury i Ochrony Dziedzictwa Kulturowego, a także Rady ds. Rodziny.

Uroczysty ingres do katedry na Wawelu kard. Grzegorza Rysia odbył się w sobotę, 20 grudnia 2025 r. o godz. 11.00.

Biuro Prasowe Archidiecezji Krakowskiej

KS. PROF. ROBERT WOŹNIAK NOWYM REKTOREM SEMINARIUM KRAKOWSKIEGO W FORMACJI KAPLAŃSKIEJ POTRZEBNA JEST PRAWDZIWA WSPÓLNOTA

Na rektora Wyższego Seminarium Duchownego Archidiecezji Krakowskiej abp Marek Jędraszewski powołał, pochodzącego z naszej parafii, ks. prof. Roberta Woźniaka dotychczasowego wykładowcę teologii dogmatycznej na Uniwersytecie Papieskim Jana Pawła II. Zastąpił on pełniącego obowiązki od czerwca 2025 r. ks. Roberta Młynarczyka. Wcześniej rektorem był ks. Michał Kania (2022–2025).

Sylwetka ks. prof. Roberta Woźniaka

Ks. prof. dr hab. Robert Józef Woźniak Urodził się w Krakowie w 1974 r., prezbiter archidiecezji krakowskiej, profesor nauk teologicznych, doktor habilitowany teologii dogmatycznej, prof. UPJPII, pracuje w Katedrze

Antropologii Teologicznej. Ukończył III Liceum Ogólnokształcące im. Jana Kochanowskiego w Krakowie (1993 r.). Studia specjalistyczne odbył na Papieskiej Akademii Teologicznej w Krakowie Magisterium z teologii uzyskał na podstawie pracy o kulcie ikon i świętych w „Wykładzie wiary prawdziwej” Jana z Damaszku, napisanej pod kierunkiem ks. prof. Edwarda Stańka. Doktorat z teologii dogmatycznej obronił w 2005 roku na Uniwersytecie Nawarry w Pamplonie (Primitas et Plenitudo. Dios Padre en la teología trinitaria de San Buenaventura). Naukowe staże odbył na Fordham University w Nowym Jorku oraz na Uniwersytecie Gregoriańskim w Rzymie. Wykładał na Facultad de Teología Pontificia i Civil w Limie, Peru. Pełni funkcję redaktora dwóch kolekcji książek teologicznych: "Myśl teologiczna" (WAM) oraz "Sapientia" (Bratni Zew). Jest członkiem sekcji Filozofii Nauki przy PAU. Zajmuje się szczególnie teologią trynitarną, relacjami teologii i filozofii oraz teologicznymi wątkami postmodernizmu. W 2013 roku uzyskał stopień naukowy doktora habilitowanego na podstawie studium Objawienia jako teologicznego źródła ludzkiej sobości (Różnica i tajemnica, Poznań 2012). Od 2016 do 2021 pełnił funkcję redaktora naczelnego rocznika Theological Research wydawanego przez Wydawnictwo Naukowe UPJPII w Krakowie. Od maja 2016 jest członkiem korespondentem (socio corrispondente) Papieskiej Akademii Teologicznej (Pontificia Accademia di Teologia) działającej przy Papieskiej Radzie ds. Kultury. Podczas Światowych Dni Młodzieży w Krakowie w 2016 roku pełnił funkcję osobistego tłumacza papieża Franciszka. Od 2017 do 2023 pełnił funkcję wiceprzewodniczącego Polskiego Stowarzyszenia Teologów Dogmatyków. Od 2020 do 2024 był pełnomocnikiem Rektora Uniwersytetu Jana Pawła II w Krakowie do spraw międzynarodowych. Od 2024 jest profesorem wizytującym na Uniwersytecie Nawarry w Pamplonie. Jest kanonikiem gremialnym Kapituły Akademickiej przy Uniwersyteckiej Kolegiacie św. Anny w Krakowie. Decyzją Prezydenta RP, otrzymał 2.02.2024 tytuł naukowy profesora nauk teologicznych na podstawie dorobku naukowego i osiągnięcia naukowego, którym była monografia poświęcona odnowie teologii dogmatycznej.

W roku 2008 otrzymał Nagrodę Ergo Hestii i Znak im. ks. J. Tischnera za książkę Przyszłość, teologia, społeczeństwo (WAM, Kraków 2007). Opublikował również:

Primitas et plenitudo. Dios Padre en la teología trinitaria de San Buenaventura (Eunsa, Pamplona 2007), Desafíos de la vida eclesial en el umbral del nuevo siglo (Roel, Lima 2008), Metafizyka i teologia. Debata u podstaw (redakcja, WAM, Kraków 2008), Rethinking Trinitarian Theology (wspólnie z G. Maspero, Continuum, London-New York 2012), Różnica i tajemnica. Objawienie jako teologiczne źródło ludzkiej sobości (W Drodze, Poznań 2012), Sekret Credo (Znak, Kraków 2014), Szkoła patrzenia. Rozmowy w Trójcy Świętej (WAM, Kraków 2018), Dogmat i metoda. Wprowadzenie do badań interdyscyplinarnych w teologii dogmatycznej (WAM, Kraków 202, wersja angielska: Dogma and Method. Toward Interdisciplinarity in Dogmatic Theology, PUSC, Roma 2021) oraz Praca nad dogmatem. W drodze do odnowy teologii dogmatycznej (WAM, Kraków 2021). Za: [Phttps://upjp2.edu.pl/aktualnosci/nowi-profesorowie-tytularni-na-upjpii-2669.html](https://upjp2.edu.pl/aktualnosci/nowi-profesorowie-tytularni-na-upjpii-2669.html)

Ks. prof. Woźniak o swojej wizji współczesnego seminarium duchownego mówił w wywiadzie dla Deon.pl Jednym z największych problemów formacji kapłańskiej, jak mówił, jest brak wspólnoty. – „To, że nie mamy modelu wspólnoty. O tym się mało mówi, a to właśnie jest najsłabszy element formacji. Potrzebna jest prawdziwa wspólnota oparta na wartościach ewangelicznych. Nie na tym, że się znałem z tym chłopakiem, bo sześć lat byliśmy w seminarium. U nas bardzo kładziono nacisk na wspólnotę rocznikową. Zawsze mówiłem: ale ta wspólnota fizycznie się rozpada, bo idziemy pracować na różne parafie, i trzeba umieć współpracować z tym księdzem, który jest obok mnie, mieszka obok, a nie jeździć ciągle do kolegi z rocznika” - mówił ks. Woźniak. (Pełny wywiad tu: <https://deon.pl/kosciol/ks-robert-wozniak-klerycy-powinni-byc-przy-parafii-mozemy-wiele-zyskac-w-lustigerowym-mo-delu-seminarium,3187550>).

Czcigodny Księżu Rektorze, z okazji nominacji na zaszczytną funkcję Rektora Wyższego Seminarium Duchownego Archidiecezji Krakowskiej życzymy Księdzu obfitych łask Bożych, nieustannego wsparcia Ducha Świętego w kierowaniu seminarium oraz siły i mądrości w kształtowaniu przyszłych pokoleń kapłanów. Niech każdy dzień przynosi radość i spełnienie w tej ważnej posłudze.

Zespół Redakcyjny „Głosu Arki Pana”

PRZED 25 -LATY DZWON ZYGMUNT NIE OBWIEŚCIŁ NADEJŚCIA NOWEGO TYSIĄCLECIA

PEKNIĘTE SERCE ...

Jak co roku 1 stycznia podczas Mszy świętej w uroczystość Świętej Bożej Rodzicielki o godz. 9.45 Wielki Królewski Dzwon Zygmunt, jeden z najważniejszych symboli narodowych, swym biciem powita Nowy Rok 2026. Przed 25 laty w Boże Narodzenie 2000 r. pękło jego serce i stało się jasne, że Narodowy Dzwon nie obwieści nadejścia nowego tysiąclecia. Wielu przyjęło to za zły znak. Nic więc dziwnego, że wydarzenia i zabiegi związane z ratowaniem serca Zygmunta przez ponad trzy miesiące, zarówno w Krakowie jak i w całej Polsce stały się tematem stale obecnym w mediach. Wszyscy odetchnęli z ulgą gdy na Zygmuntońskiej Wieży na Wielkanoc 2001 r. Dzwon Zygmunt z nowym sercem powrócił do wypełniania swych obowiązków Narodowego Dzwonu.

Zygmunt to największy dzwon Katedry Wawelskiej, najśłynniejszy dzwon w Polsce i jedno z największych arcydzieł sztuki ludwisarskiej. Swoje imię zawdzięcza swemu fundatorowi królowi Zygmuntoowi I Staremu (1467-1548), który w Krakowie na jego polecenie odlał norymberczyk Jan Beham w 1520 r. Dzwon zawieszono 12 lipca 1521 r. na najwyższym piętrze wieży Katedry Wawelskiej, na którą w tym celu zamieniono jedną z wawelskich baszt obronnych. Od imienia dzwonu również wieżę z czasem nazwano Zygmuntoową. Dzwon po raz pierwszy odezwał się w samo południe 13 lipca 1521 r. i zgodnie z życzeniem króla bije tylko w chwilach wyjątkowych. To olbrzym, „zwiastun świetnych obrzędów i sławy i wiary” napisał Kajetan Koźmian

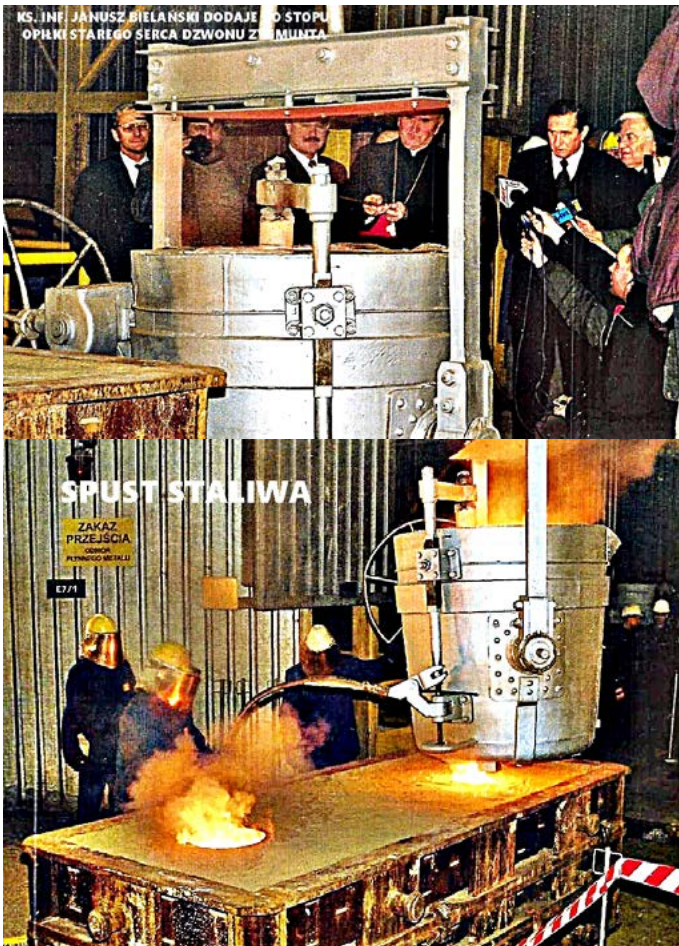
Jego majestatyczny i doniosły głos już 500 lat rozbrzmiewa nad Wawelem i Krakowem oznajmiając mieszkańcom królewskiego miasta, chwile triumfów i upadków, radości i smutku, obwieszczając ważne wydarzenia w życiu Narodu i Kościoła. Dzwon Zygmunt jest też jedynym z coraz to liczniejszych dzwonów w Polsce, które przez cały rok można podziwiać z bliska. Wspięcie się na najwyższe piętro wieży Zygmuntońskiej dla odwiedzających zamek, katedrę i groby królewskie na Wawelu, stało się niemal patriotycznym obowiązkiem.

Dla Polaków Zygmunt to niezwykle symbol polskości i wielki świadek narodowej historii. Takim chciał go widzieć sam fundator. Zawieszony nad miejscem kryjącym prochy królów, jest symbolem królewskiej władzy. Dzwon ofiarowany Bogu i Bogarodzicy przez wieki głosi, sławi i chwali dzieła króla oraz symbolizuje potęgę dynastii Jagiellonów. Jego narodowa symbolika związana jest również z wielkim znaczeniem symbolicznym samego Krakowa i katedry na Wawelu. W 1596 r. sekretarz legata papieskiego kard. Gaetano Giorgio Paolo Mucante z podziwem napisał o Krakowie: „Gdyby nie było Rzymu, wtedy by Kraków był Rzymem”. O znaczeniu Krakowa dla Polaków pięknie pisał Józef Kremer (1806-1875) polski filozof, estetyk i historyk sztuki: „Kraków nie jest miastem jak inne miasta. Kraków jest jakby jestestwem żywym, jakby duchem nieśmiertelnym, w nim kamienie mówią,

a domy prawią legendy z dawnych czasów o świetności ojczyzny. /.../ Kraków nasz jest tak wysokiego dla wszystkich Polaków znaczenia, iż już śmiało orzec można, że stopniem jego miłości ojczyzny – przywiązanie i życzliwość każdego z Polaków do Krakowa jest zarazem miarą jego polskości, jego uczuć ojczystych. Tu koncentruje się wszystko co Polskie, kołyska polskiej chwały, gniazdo polskiej wiary” - pisał Seweryn Goszczyński. W literaturze często spotykamy określenia, które mówią o wielkości miasta i jego symbolicznym znaczeniu dla Polaków. W tę narodową symbolikę miasta, Wawelu i katedry wpisuje się i przejmują na siebie Dzwon Zygmunt. „Tam, w mieście najdroższych naszych pamiątek, nad grobami królów, poetów i Wielkiego Marszałka, na wysokiej wieży katedralnej – nieruchomie i w wielkiej ciszy – trwa nasze Sumienie. W zielonej patynie czasów, wśród krat potężnego belkowania wieży, na ciężkich okuciach – zwisa najdosłowniej polski dzwon, arcydzieło sztuki ludwisarskiej – ZYGMUNT” - napisał Witold Hulewicz.

Nie zawsze serce Zygmunta „wytrzymało” i dochodziło do jego zawałów. Historia odnotowuje łącznie z ostatnim w 2000 roku aż cztery zawały serca Królewskiego

Dzwonu.

29 grudnia 2000 roku media doniosły, że najsłynniejszy polski dzwon Zygmunt nie obwieści świata swym biciem nadejścia nowego tysiąclecia. Na jego sercu wykryto bowiem pęknięcie, co spowodowało, że Zygmunt musi zamilknąć aż do czasu odlania i zawieszenia nowego serca.

Serce zawieszono jest wewnątrz czaszy dzwonu tak, żeby swą wypukłą częścią uderzało w pierścień dzwonu, czyli najgrubszą część dzwonu. Samo serce musi być „głuche”, czyli, że nie może wydawać dźwięku. Wykonuje się je z miękkiej, kutej stali. Stąd też ważne jest właściwe jego ukształtowanie i zawieszenie. Podczas Pasterki Bożego Narodzenia 2000 r. zauważono że Zygmunt „bije nierówno”. Dzwonnik Wojciech Bochnak wykrył ledwie widoczne pęknięcie serca. Od tego momentu dzwon zamilkł na 109 dni. Rozpoczęła się operacja ratowania serca Wawelskiego Dzwonu. Do akcji przystąpił opatrzniościowy wawelski proboszcz ks. inf. Janusz Bielański a wraz z nim naukowcy, inżynierowie i profesorowie AGH, UJ, PK podając serce dzwonu ekspertom i badaniom. Ekspertyza wskazała na przyczynę pęknięcia serca. Stwierdzono, że Serce waży 323 kg, z czego 30 kg, to żużel, a bezpośrednią przyczyną zawału serca Zygmunta było „zmęczenie materiału”. Ich zadaniem było też zbadanie stopu pod kątem przygotowania takiego staliwa dla nowego serca, które zapewni identyczne do starego brzmienie dzwonu i odpowiednią jego trwałość. Już 30 grudnia 2000 r. media informowały, że wiele firm zgłosiło chęć przystąpienia do przetargu na wykonanie nowego serca Zygmunta. Proboszcz Wawelski z zadowoleniem przyjął propozycję nieodpłatnego wykonania serca Dzwonu przez Tadeusza Bogacza dyrektora nowohuckiego METALODLEWU. Pomoc zaofiarowały także dwie kolejne dwie spółki - Przedsiębiorstwo

Producyjno Usługowo-Handlowe EKO-ENERGIA sp. z o.o. i Przedsiębiorstwo Producyjno-Usługowe „Zakład Mechaniczny HTS” sp. z o.o. Ich wspólnym wysiłkiem doszło do odlania i wykucia nowego serca. Przy okazji wykonano szereg dodatkowych prac. Firma „GRZYB.E.-K.”, zajęła się konserwacją Dzwonu Zygmunta, jego zawieszenia i zabytkowej drewnianej konstrukcji nośnej. Dzwon spoczął na specjalnej konstrukcji, a zdemontowane elementy poddano gruntownemu przeglądowi. Oceniono, że stan kielicha dzwonu odlanego z miedzi i cyny przed 480 laty jest bardzo dobry. Został on oczyszczony i pokryty mikrokrystalicznym woskiem. Wzmocniono też dwie dębowe belki, która mają ok. 200 lat i zostały wyciosane z ogromnych dębów pochodzących z Puszczy Niepołomickiej. Wymieniono popękaną obudowę łożysk, które nie remontowane pracują od 1929 r. i są w doskonałym stanie. Konserwacji poddano również skórzano-stalowe, składające się z ośmiu warstw pasy, które łączą serce z dzwonem. Dowiedzieliśmy się wreszcie ile tak naprawdę waży Zygmunt. W dniu 30 marca 2001 r. pod nadzorem statyka dra Stanisława Kaczmarczyka z Politechniki Krakowskiej dokonano trudnej operacji ważenia Zygmunta. Okazało się, że Zygmunt bez serca jest o tonę cięższy niż to podawano w historycznych przekazach i waży 12 ton i 700 kg. Ważenie trwało ponad 5 godzin i było końcowym etapem konserwacji jarzma i systemu zawieszenia dzwonu.

Nowe serce Zygmunta narodziło się o godz. 10.30 w sobotę 13 stycznia 2001 r., gdy 550 kilogramów rozgrzanego do 1500 stopni Celsjusza staliwa wylanego z kadzi rozblysł oślepiającym blaskiem i wypełniło wcześniej przygotowaną formę. Przesądnym, którzy fakt ten kojarzyli z trzynastym dniem stycznia przypomniano, że przed 480 laty po raz pierwszy Zygmunt zabrzmiał również trzynastego (13 lipca 1521 r.). Sama operacja zalania formy trwała zaledwie dwie minuty. Przygotowana do odlewu miękka, niskowęglowa stal posiada skład zbliżony do stali oryginału, bez zbędnych zanieczyszczeń. Serce po ostygnięciu w formie przez trzy dni poddawano wyżarzaniu - obróbce cieplnej w sterowanym komputerowo piecu celem usunięcia niepożądanych domieszek i ustalenia jego ostatecznej struktury. Pozostałe staliwo zostało później wykorzystane do wytopienia miniatuerek serca, które stały się pamiątką tego wydarzenia. Ostateczny kształt nadali sercu kowale z Zakładu Mechanicznego HTS, którzy do pracy przystąpili 16 stycznia 2001 r. Kucie bowiem – ustalili naukowcy - jest nadal najdoskonalszą technologią uzyskiwania żądanych właściwości mechanicznych i wytrzymałościowych metalu. Po odkuciu serce, aby zapewnić mu długowieczność, zostało poddane procesowi „kulkowania” czyli bombardowania stalowymi kulkami wyrzucanymi z szybkością stu metrów na sekundę. Celem tej specjalnej technologii

było umocnienie wierzchniej warstwy serca. Przeprowadzone w laboratoriach Huty im. Sendzimira specjalistyczne badania ultradźwiękowe, magnetyczne i radiologiczne oraz analiza wytrzymałościowa potwierdziły, że w procesie technologicznym i technicznym nowe serce osiągnęło właściwe parametry. Nowe serce waży 350 kg, czyli jest cięższe przeszło 20 kg. od swego pierwowzoru. (Wraz z pasem ma wagę 365 kg). Taka zmiana wagi zdaniem naukowców nie wpłynie na ton dzwonu – o co obawiali się wawelscy dzwonnicy, a jedynie zwiększy jego moc i zasięg. Dla uczczenia pierwszego uderzenia serca w dniu 14 kwietnia 2001 r. „Metalodlew” wykonał dwie numerowane serie miniatur „Zygmunta” (po 50 sztuk) oraz okolicznościowe medale. Miniatura pierwszej serii i medal z numerem „0” przeznaczone zostały dla Papieża Jana Pawła II. Wykonano także trzy tablice informacyjne z brązu. Największa liczy 1500 liter i słowami Jana Pawła II opisuje znaczenie i historię dzwonu Zygmunta. Przed

południem w piątek 23 marca 2001 r. w kuźni Zakładu Mechanicznego HTS odbyła się uroczystość zakończenia prac i technicznego odbioru serca.

W Wielką Sobotę 14 kwietnia 2001 r. krakowianie tłumnie niż zazwyczaj przybyli do Katedry na Wawelu. Oczekując na bicie 13 tonowego Dzwonu Zygmunta z nowym sercem, wypełnili także plac przed katedrą oraz okoliczne ulice, zwłaszcza Planty od strony ul. Straszewskiego. Gdy podczas sobotniej Mszy św. rezurekcyjnej w katedrze metropolita krakowski ks. kard. Franciszek Macharski poprowadził procesję do grobów królewskich, dzwonnicy rozkołysali wawelskiego kolosa i z wieży Zygmuntońskiej popłynęły pierwsze dźwięki wawelskiego dzwonu. Dokładnie była godzina 20.14. Zygmunt dzwonił do 20.39. Gdy umilkł rozległy się oklaski dzwonników.

Tadeusz A. Janusz
Foto.: Adam Wojnar

80 – LECIE POSŁUGI SIÓSTR SŁUŻEBNICZEK W BIEŃCZYCACH

NAPISAŁY PIĘKNĄ HISTORIĘ NASZEGO ŻYCIA I NASZEJ PARAFII

- To nie Siostry Służebniczki przyszły do naszej parafii - to parafia przyszła do Sióstr - powiedział 23 listopada ks. proboszcz Jerzy Czerwień na rozpoczęcie uroczystej Eucharystii z okazji 80 - lecia posługi Sióstr w Bieńczycach.

Słowa te powtórzył również rektor kościoła św. Marka, ks. dr hab. Andrzej Wójcik w wygłoszonej homilii. Tego dnia w Arce Pana bardzo licznie zgromadzili się parafianie, aby podziękować siostrze za ich obecność, za to, ŻE SA, za wszystko, co czynią tutaj każdego dnia dla dzieci, dorosłych, starszych, bezdomnych i chorych.

Uroczystość zaszczylił swoją obecnością Matka Generalna Zgromadzenia s. Małgorzata Kaput i Generalna

Wikaria s. Maria Płatek, a także ks. Stanisław Podziorny. Przybyły również poczty sztandarowe naszej parafii, przedstawiciele wszystkich grup parafialnych, był reprezentowany Wolontariat bł. Edmunda Bojanowskiego oraz przedstawiciele Rodziny bł. Edmunda z Parafii św. Szczepana w Krakowie i ze Szklanych Domów. Dopisała także służba liturgiczna i seniorzy z Klubu Arka, którzy stawili się niemal w komplecie, śpiewał też chór parafialny.

Wszyscy byli świadkami wprowadzenia przez Matkę Generalną w towarzystwie Sióstr Służebniczek relikwii bł. Edmunda Bojanowskiego do Arki Pana, którym rozpoczęła się Msza Święta.

Relikwie te zostały złożone w Grocie Matki Bożej Fatimskiej, której założyciel Zgromadzenia był przez całe swoje życie bardzo oddany.

W homilii ks. Wójcik przypomniał trudne początki pracy Służebniczek Dębickich w tym miejscu i podkreślił, że ich ofiarna praca stała się fundamentem, na którym zbudowany jest nasz dzisiejszy kościół.

- Bł. Edmund przekraczał Progi Królestwa w życiu doczesnym, za jego przykładem idą Siostry Służebniczki - mówił. - On szedł tam, gdzie nikt nie chciał wejść, tak samo Służebniczki Dębickie idą tam, gdzie jest trudno. Sam kard. Sapięha przed ich przyjazdem do Nowej Huty powiedział o nich: Siostry są tak litościwe i miłosierne dla ludności wiejskiej, to na pewno nie odmówią przyjęcia tej dość niekorzystnej placówki

Przez 80 lat w Arce Pana posługiwały 152 Siostry, które zostawiły po sobie ogromną spuściznę, pisząc piękną historię naszego życia i historię naszej parafii. Pracowały w ciężkich powojennych czasach komuny, czasach stanu wojennego i przełomów politycznych. Do dziś Redakcja Głosu Arki Pana udekorowana jest obrazami, które podarowała nam s. Irena Herzyk. Jej obrazy ozdabiają również wiele nowohuckich domów. Mimo upływających lat, często powracają też wspomnienia występów Zespołu Lumen s. Alicji Zielińskiej- nikt wcześniej ani nikt potem nie zaśpiewał tak wzruszająco pieśni "Nie lękajcie się" jak oni

właśnie w czasie, gdy odchodził św. Jan Paweł II. Często powracają wspomnienia wakacyjnych wyjazdów z Siostrami - z pewnością były to najradośniejsze wyjazdy dla wielu nie tylko dzieci, ale i ich rodziców. W Arce Pana każda Siostra jest wyjątkowa i potrzebna. Każdy z nas ma inne doświadczenia życiowe, inny punkt odniesienia i powraca pamięcią do innych wydarzeń - i tak wiele osób wspomina na przykład, jak w stanie wojennym s. Gemma nie bała się włączyć w działalność konspiracyjną. Teraz, żyjących jeszcze w naszej parafii sędziwych budowniczych Nowej Huty, s. Jana przytula do serca, seniorów, dając im drugą młodość. Siostra Ligia, przełożona bieńczyckiej wspólnoty, która posługuje w Arce już 17- ty rok, wnosi w życie parafii wieczny optymizm, kwitnący najpiękniejszymi kwiatami w jej zaczarowanym ogrodzie, podkreślając, że życie to wielki dar, trzeba się nim cieszyć i po Bożemu przewycięzać wszelkie trudności...

Niech piękne czerwone róże, które ks. Proboszcz podarował na zakończenie Mszy Świętej Matce Generalnej i s. Ligii, będą także naszym podziękowaniem, dołączamy się do słów Matki Generalnej i - jak pisał bł. Edmund Bojanowski - Łaska Pana naszego Jezusa Chrystusa niech zawsze będzie z nami!

SZCZĘŚĆ Wam Boże na następne 80 lat!!!

Małgorzata Modzelewska

W ŚWIETLICY PARAFIALNEJ OPLATEK SENIORÓW

POD WODZĄ S. JANY NIGDY SIĘ NIE NUDZĄ

Nasi seniorzy z Klubu Arka swoją energią mogą zasilić całe miasto. Podczas oplatka wigilijnego w świetlicy parafialnej w dniu 4 grudnia dali prawdziwy popis talentów, zarówno wokalnych, jak i aktorskich. Uśmiechom i żartom nie było końca, tak jak i wspomnieniom z dawnych lat, stąd też i zaśpiewali "O Nowej to Hucie piosenkę" czy "Deszcze niespokojne". Pojawiła się również nostalgia za tymi, którzy już odeszli. Opowieściom towarzyszyło wspólne kolędowanie.

Seniorzy z Arki stanowią zżyłą grupę - jeden za wszystkich - wszyscy za jednego. Spotykają się tutaj, aby wspólnie miło spędzać czas. Pod wodzą s. Jany nigdy się nie nudzą - modlą się, śpiewają, rozmawiają, gimnastykują, zawsze coś smacznego przekąszą i często przygotowują się

do różnych występów, na które dostają zaproszenia. Czują się potrzebni, bo wciąż są potrzebni i ważni ci, którzy budowali Nową Hutę i Arkę Pana.

MM

WIGILIJNE DZIEŁO POMOCY BEZDOMNYM

DOBRO POWRACA!

Ks. Jan Twardowski pisał: „Gdyby każdy miał to samo, nikt nikomu nie byłby potrzebny”. Jesteśmy potrzebni, aby zmieniać świat na lepsze. Jeśli nie cały świat, to choć tym, o których wiemy, że potrzebują naszej pomocy.

W naszej parafii pośród nas żyją ludzie w kryzysie bezdomności - jest ich ponad 20 osób - głównie mężczyźni.

Teraz, gdy nadeszła zima, niezbędna jest im ciepła odzież: kurtki, swetry, koszule, podkoszulki, kalesony, czapki, szaliki, bielizna skarpety. Nie chodzi tu o nowe rzeczy, lecz czyste, wyprane, wyprasowane ubrania.

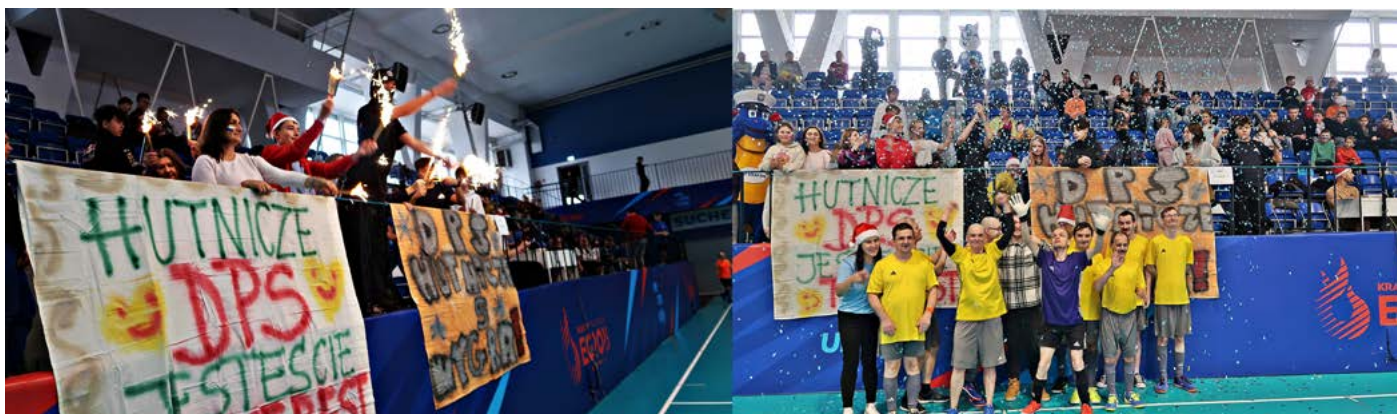
Przed Bożym Narodzeniem Szkoła 101 zebrała 10 wielkich worków z ciepłą odzieżą. Było to wigilijne dzieło pomocy bezdomnym. Do tego dzieła może dołączyć każdy w naszej parafii, skontaktować się z s. Janą i przynieść odzież, która na pewno bardzo przyda się naszym bezdomnym.

Dobro powraca!

MM

MIKOŁAJOWY TURNIEJ PIŁKARSKI DLA OSÓB NIEPEŁNOSPRAWNYCH INTELEKTUALNIE

NIEZWYKŁY DZIEŃ W HALI HUTNIKA

Już drugi raz w tym roku nasza parafianka Joanna Batko zorganizowała niezwykły turniej piłkarski dla osób niepełnosprawnych intelektualnie z ośmiu krakowskich DPS-ów. Mikołajkowy turniej w hali Hutnika odbył się 4 grudnia i nosił znamienne nazwę FUTBOŁOWE MARZENIA. Był on ogromnym przeżyciem nie tylko dla niepełnosprawnych piłkarzy, którzy urzeczywistniali swoje sportowe marzenia, ale także dla kibicującej im młodzieży. To był niezwykły dzień w hali Hutnika, piękna lekcja tolerancji i integracji.

Na wypełnionych po brzegi trybunach zasiedli uczniowie i przedszkolaki z krakowskich szkół. Takiego dopingu nie powstydzilby się Stadion Narodowy w Warszawie. Osiem szkół i przedszkoli dopingowało ośmiu DPS-om, w tym uczniowie SP 101 - DPS HUTNICZE 5.

Daliśmy czadu, wspierając naszych podopiecznych.

Mieliśmy dwa banery, wielki bęben, tuby, grzechotki

oraz wszystkie inne akcesoria niezbędne do profesjonalnego kibicowania, nie wyłączając konfetti i zimnych ogniówek.

W hali Hutnika czekało na nas wiele niespodzianek: malowanie twarzy, kurs pierwszej pomocy przedmedycznej, pokaz boksu, przeciąganie liny, tańce, śpiewy, jak również spotkanie z zawodnikami klubu, pomocnikiem św. Mikołaja oraz maskotkami HUTNIKA i Policji, a także mnóstwo innych atrakcji i upominków.

Zapach smakowitych słodkości i pysznego bigosu dopełniał atmosfery tego wyjątkowego święta.

Ale najważniejsze były relacje dzieci z osobami niepełnosprawnymi - wspólne tańce, zabawy, rozmowy, gra w piłkę w przerwach między meczami, a wszystko to ponad wszelkimi barierami...

Tego nie da się nauczyć na lekcjach w szkole, to trzeba samemu przeżyć, aby poczuć, że człowiek to naprawdę brzmi dumnie.

MM

W NASZEJ PARAFII

OSIEMDZIESIĄTA ROCZNICA POSŁUGI SIÓSTR SŁUŻEBNICZEK

W niedzielę 23 listopada br. o 12.30 została odprawiona uroczysta Msza święta dziękczynna w osiemdziesiątą rocznicę posługi Sióstr Służebniczek w naszej parafii. Podczas tej Mszy Świętej zostały wprowadzone do naszego kościoła relikwie bł. Edmunda Bojanowskiego założyciela Zgromadzenia Sióstr Służebniczek.

ADWENT

W czasie przygotowanie do świąt Bożego Narodzenia przez cały Adwent były odprawiane Roraty. Czyli Msza święta ku czci Najświętszej Maryi Panny, symbolizująca czuwanie i oczekiwanie na narodziny Jezusa. W naszym kościele Roraty w dni powszednie było odprawiane o 6.00 i 18.00. Na 18.00 szczególnie zaproszone były dzieci, które przychodziły z lampionami oraz serduszkami z wypisanymi na nich dobrymi uczynkami.

WARSZTATY MODLITWY I ŻYCIA

W listopadzie rozpoczęły się „Warsztaty Modlitwy i Życia” o godz. 18.00 w sali nr 9. Warsztaty to cykl kilkunastu spotkań będących pomocą w pogłębieniu modlitwy i przeżywaniu codzienności w duchu Ewangelii.

MODLITWA ZA ZMARŁYCH

Przez cały listopad w Grocie MB Fatimskiej odbywała się modlitwa różańcowa w intencji zmarłych polecanych w wypominkach listopadowych o 17.15.

KIERMASZ ŚWIĄTECZNY

Schola parafialna po Mszach Świętych. zorganizowała świąteczny kiermasz. Na kiermaszu można było nabyć ręcznie wykonane ozdoby, stroiki oraz upominki świąteczne. Dochód został przeznaczony na działalność scholi.

DZIEŃ OTWARTY SZKOŁY SALEZJANEK

Siostry salezjanki zaprosiły na dzień otwarty swej szkoły podstawowej w sobotę 22 listopada od 10.00 do 13.00, na os. Kościuszkowskim 7.

WIGILIA DLA SAMOTNYCH

Pismo „Głos Seniora” zaprosiło na wigilię dla samotnych 19 grudnia o 17.00 w Hali Wisły przy ul. Reymonta 22.

RYCERZE KOLUMBA

Rycerze Kolumba zaprosili mężczyzn i młodzież męską na spotkanie we wtorek 2 grudnia br. o 18.45 do sali na plebani. W czasie spotkania rozważali list apostolski papieża Franciszka Patris Corde ukazujący życie św. Józefa.

WIECZÓR ZAWIERZENIA

W sobotę 6 grudnia br. wieczór zawierzenia

Niepokalanemu Sercu Maryi: o 17.15 modlitwa różańcowa, o 18.00 Msza Święta a po niej medytacja przed Najświętszym Sakramentem zakończona indywidualnym błogosławieństwem.

PIERWSZA NIEDZIELA GRUDNIA

7 grudnia pierwsza niedziela miesiąca. Na Mszy o 8.00 spotkanie Wspólnoty Żywego Różańca. Po Mszy o 11.00 spotkanie rodziców i dzieci przygotowujących się do pierwszej komunii świętej. Po Mszy o 12.30 Męski Różaniec – modlitwa różańcowa mężczyzn i za mężczyzn w drodze od naszego kościoła do Krzyża nowohuckiego.

POŚWIĘCINE OPLATKÓW

Przed świętami można było otrzymać oplatki w zakrystii, kancelarii i kawiarni „Nadzieja”, a w niedzielę Siostry rozprowadzały je również przy drzwiach kościoła.

UROCZYŚĆ NIEPOKALANEGO POCZĘCIA NMP

W poniedziałek 8 grudnia br. Msze Święte były celebrowane jak w dni powszednie. Jednak Msza o 11.00 była celebrowana przy głównym ołtarzu. Podczas Mszy świętej o 11.00 i o 18.00 odbyło się przyjęcie do Duchowej Adopcji Dziecka Poczętego. To zobowiązanie do modlitwy przez 9 miesięcy w intencji dziecka, którego życie jest zagrożone przed narodzeniem.

POKUTNE CZUWANIE FATIMSKIE

W sobotę 13 grudnia br. odbyło się pokutne czuwanie fatimskie w grocie Matki Bożej. Rozpoczęcie po Mszy świętej o godz. 11.00 do Mszy świętej wieczornej.

ŚWIECE WIGILIJNEGO DZIEŁA POMOCY „CARITAS”

W niedzielę 14 grudnia Zespół Charytatywny rozprowadzał świece Wigilijnego Dzieła Pomocy „Caritas” przy drzwiach kościoła. Ofiary składane za świece są przeznaczone na pomoc ubogim w naszej parafii i w naszej diecezji.

PRZEDŚWIĄTECZNA SPOWIEDŹ

Do sakramentu pokuty można było przystąpić w Kaplicy Pojednania w dni powszednie od 6.00 do 8.30 i od 16.30 do 18.00, w niedzielę kwadrans przed każdą Mszą Świętą.

NOWENNA DO DZIECIĄTKA JEZUS

Od 16 grudnia br. rozpoczęła się nowenna do Dzieciątka Jezus. Modlitwa była odmawiana w czasie liturgicznej modlitwy wiernych na wszystkich Mszach świętych.

WIZYTA DUSZPASTERSKA

Tradycyjnie po Świętach Bożego Narodzenia rozpoczęła się wizyta duszpasterska. Plan wizyty był wyłożony na stolikach z gazetami pod organami i w grocie.

REKOLEKCJE EWANGELIZACYJNE

Młodzież z klasy 7, 8 i 1 szkoły średniej została zapraszana w ferie zimowe na Rekolekcje Ewangelizacyjne, które poprowadzi ks. Jarosław wraz z animatorami z naszej Oazy Arka. Zapisy trwały do niedzieli 21 grudnia.

PÓLKOLONIA DLA DZIECI Z KLAS 3-5.

W drugim tygodniu ferii zimowych nasza Oaza Dzieci Bożych planuje poprowadzić 3-dniową półkonię dla dzieci z klas 3-5.

FINAL KONKURSU SZOPEK

Final X parafialnego konkursu szopek odbędzie się 11 stycznia po Mszy św. o godz.11:00.

SIOSTRY ZAPRASZAJĄ NA WSPÓLNE KOŁĘDOWANIE

Dnia 25 stycznia o godz.14.15 w naszym kościele odbędzie się wspólne kołędowanie wszystkich grup parafialnych, na które serdecznie zapraszają Siostry Służebniczki.

SAKRAMENT CHRZTU ŚWIĘTEGO

	ur.	chrz.
1. Julia Aurelia Murzyn	16.04.2025	23.11.2025
2. Julian Wojciech Walczak	28.04.2024	29.11.2025
3. Eliza Leska	06.09.2025	30.11.2025
4. Paweł Piotr Żurek	25.07.2025	07.12.2025

KRONIKA ŻALOBNA

	ur.	zm.
1. Alicja Żabińska	24.03.1061	18.11.2025
2. Krystyna Kwaśniewska	01.01.1936	14.11.2025
3. Robert Wiczkowski	05.01.1966	17.11.2025
4. Bogusław Cencek	18.09.1933	16.11.2025
5. Stanisława Wyrodek	05.05.1939	19.11.2025
6. Irena Nawrocka	16.09.1939	20.11.2025
7. Ewa Sikora	02.11.1986	18.11.2025
8. Andrzej Liptak	08.03.1960	21.11.2025
9. Jadwiga Sus	25.01.1944	22.11.2025
10. Elżbieta Mach	01.10.1941	24.11.2025
11. Róża Serafin	22.11.2025	22.11.2025
12. Jerzy Włodarski	10.02.1966	15.11.2025
13. Władysław Dębowski	37.05.1942	28.11.2025
14. Leokadia Adamus	25.11.1939	28.11.2025
15. Janina Królikowska	19.06.1942	29.11.2025
16. Idia Stankiewicz - Gołda	27.02.1945	29.11.2025
17. Jan Prażmowski	25.05.1951	02.12.2025
18. Tadeusz Pitala	02.01.1948	30.11.2025
19. Anna Liskiewicz - Myliks	22.01.1939	03.12.2025
20. Tomasz Pochopień	09.03.1951	05.12.2025
21. Piotr Nowak	31.01.1938	06.12.2025
22. Jerzy Paluch	08.06.1942	08.12.2025
23. Krystyna Satała	10.03.1938	11.12.2025
24. Helena Zachary	24.08.1944	10.12.2025

Biuro Podróży „GALEON”

Laureat konkursu „ODYS’2007”
za najlepszą ofertę własną
w turystyce młodzieżowej

www.galeon.krakow.pl

zaprasza na

NOWA STRONA WWW - ZAPRASZAMY**WYCIEZKI KRAJOWE i ZIELONE SZKOŁY**

(ponad 74 propozycje dla grup z firm, szkół, organizacji, parafii) m. in.:

Muzeum Lalek i Wizyta u Wiedźmy, Karpacka Troja (osada z epoki brązu i żelaza a la Biskupin, ale większa!) + Biecz, Miasteczko Galicyjskie + skansen Nowy Sącz, Europejskie Centrum Bajki – wizyta u Koziołka Matołka, Pacanów Kurozwęki + zagroda bizonów, Ogrodzieniec + Góra Birów + Zamki Jurajskie Miniaturze + Pustynia Błędowska, Inwałd – Park Miniatur, Dinozatorland, Karawana Jurajska – Zaczarowany Las – w poszukiwaniu Jasia i Małgosi oraz Domku Baby Jagi + ognisko z pieczeniem kielbasy i dyskoteka w remizie, Osada Indiańska + Diabelski Kamień + Opactwo Cystersów w Szczyrzycu, Park Jurajski, Góry Świętokrzyskie, Oświęcim, Nowa Huta, Studio Filmów Rysunkowych w Bielsku-Białej, Szyndzielnia, Niepołomice Obserwatorium Astronom. ferma strusi, Izba leśna, baczówka, Kazimierz Dolny n/ Wisłą, Czarnolas, Puławy, Baranów Sand., Pieniński Park Narodowy, zamek w Niedzicy i Czorsztynie, Spływ Dunajcem, Tatrzański Park Narodowy i Zakopane, Zamki i warownie Jury Krakowsko-Częst., Jaskinia Wierchowiska, Nietoperzowa itp., Szlak Jana Pawła II, Bieszczady, Warszawa, Mazury, Wrocław, Chorzów, Szlak Piastowski (Poznań, Biskupin, Wenecja, Gniezno, Ostrów Lednicki itd.), Szlak Orlich Gniazd, Częstochowa, Ojców i Pieskowa Skała, Wieliczka, Bochnia, Nowy Wiśnicz, Dębno, Tarnowskie Góry, Kotlina Kłodzka, Karkonosze itp.

Ogniska z pieczeniem kielbasy i atrakcjami oraz programy na życzenie!

WYCIEZKI ZAGRANICZNE oraz PIELGRZYMKI

(oraz ponad 50 propozycji dla grup z firm, szkół, organizacji, parafii) m. in.:

SŁOWACJA - Wysokie Tatry, Słowacki Raj, Orawa, baseny termalne, PRAGA i MORAWSKI KRAS, WIEN, BUDAPESZT, BRATYSŁAWA. RZYM, PARYŻ i WERSAL i EURODISNEYLAND, LONDYN, WILNO, PETERSBURG, LWÓW, KAMIENIEC PODOLSKI itd. RUMUNIA, BUŁGARIA, CHORWACJA, ZAMKI BAWARSKIE, DREZNO, BERLIN, WŁOCHY, GRECJA, HISPANIA, RZYM, SAN GIOVANNI ROTONDO, ASYŻ, LORETO, LANCIANO, MANOPELLO, CASCIA, FATIMA, LOURDES, PARYŻ, LISIEUX, NEVERS, LA SALETTE, SANTIAGO DE COMPOSTELA, MONTERRAT, MARIAZELL, WILNO, ŚLADAMI ŚW. S. FAUSTYNY KOWALSKIEJ, sanktuaria w Polsce i Europie, NORWEGIA - Śladami św. Ołafa, ZIEMIA ŚWIĘTA i wiele innych, ciekawych pielgrzymek i wycieczek oraz programy na życzenie!

MEDZIUGORJE 12 - 19.03.2026 r.

ZE ŚW. JÓZEFEM OBLUBIENIEM NA 92. ROCZNICĘ POSTAWIENIA KRZYŻA
NA KRZYŻWCU i URODZINY MIRJANY SOLDÓ

inne terminy wkrótce

WYCIEZKI SZKOLNE i DLA FIRM, ORGANIZACJI - Polska i Europa

Zapraszamy do współpracy **ORGANIZATORÓW IMPREZ**

ZAPISY i INFORMACJE:

Biuro Podróży „GALEON” 31-959 Kraków, os. Górali 5
czynne: pon. - piątek 10.30 - 17.00

budynek Ośrodka Kultury C.K. Norwida i Kina „Sfinks”

tel./fax: 12 642 26 20, tel. 12 684 01 48, tel. 511 440 930

e-mail: galeon@galeon.krakow.pl www.galeon.krakow.pl

Zapraszamy do wspólnych wyjazdów, pielgrzymowania i do kontaktu z nami.

„Głos Arki Pana” jest dostępny w:

- Grocie MB Fatimskiej
- na stoliku pod organami (w niedziele)
- redakcji Głosu Arki Pana (obok wejścia na plebanie)

23.11.2025 - 80 LECIE SIÓSTR SŁUŻEBNICZEK W BIEŃCZYCACH

1.12.2025 - RORATY

06.12.2025 - WIECZÓR ZAWIERZENIA

07.12.2025 - MĘSKI RÓŻANIEC

08.12.2025 - UROCZYŚĆ NIEPOKALANEGO POCZĘCIA NMP

